

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Mester Csaba ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a személyesen eljár alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségi jogsértés miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2015. április 23. napján kelt 62.P.20.205/2015/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 64.000 (hatvannégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Keresetében a felperes az alperes ... profilján ... napján közzétett, a személyére vonatkoztatott „mindannyiunk életét megkeserítő pszichopata”, valamint a „zavaros körülmények között jutnak köztévés szerződésekhez”, továbbá a ... napján közzétett „ez a pszichopata”, és a „médiapszichopata jogi terrorján” közlések miatt kérte a jóhírnévhez és az emberi méltósághoz fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítását. Kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől, valamint kötelezését összesen 1.600.000 forint sérelemdíj és ezen összeg után, illetve ... napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamatai megfizetésére. Kérte továbbá az alperes kötelezését elégtételadásra akként, hogy az ítélet rendelkező részét tegye közzé a hivatalos ... rajongói oldalán. Az alperes érdemi védekezést nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy külön felhívásra a felhívásban megjelölt módon és időben fizessen meg a Magyar Államnak 96.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

Határozatának indokolásában idézte az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdésében, az R) cikkének (2) bekezdésében, a I. cikkének (1) bekezdésében, II. cikkében, IX. cikkének (1), (2) bekezdésében foglalt szabályokat, utalt az Európai Emberi Jogi Egyezmény 10. cikk 1. pontjában, a Polgári és Polgári Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 19. cikk 2. bekezdésében foglaltakra. Idézte az új Ptk.

2:42. § (1) és (2) bekezdésében, a 2:43. § d) pontjában, a 2:44 §-ában, a 2:45. § (2) bekezdésében, a 2:51. § (1) bekezdésében foglalt szabályokat. A bizonyítás körében a Pp. 164. § (1) bekezdésében, a 206. § (1) bekezdésében írtakat hívta fel, hivatkozott továbbá a Pp. 144. § (1) bekezdésének, a 215. §-ának szabályozására, valamint a PK 12. és 13. számú állásfoglalás rendelkezéseire, az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB határozatában, a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatában és a 7/2014. (III. 7.) AB határozatában foglaltakra.

Tényként rögzítette, hogy a felperes az ország egyik legismertebb, legjelentősebb médiaszemélyisége, ezért közszereplőnek minősül. Így a személyével kapcsolatosan megfogalmazott kritikát fokozottan kell tűrnie. Emellett az alperes is jelentős szerepet játszik a közéletben, a médiában, ezért két közszereplő vitájában kellett állást foglalnia. Az alperes ... bejegyzéseinek egészét vizsgálva, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket valóságos tartalmuk szerint értékelve arra a meggyőződésre jutott, hogy azok nem tekinthetők tényállításnak, hanem véleményt fogalmaznak meg. A ...-ei ... bejegyzésében az alperes azt sérelmezte, hogy a felperes vele szemben nagy számban indított büntető és polgári peres eljárásokat. A bejegyzés tartalmából egyértelműen kitűnik az, hogy az alperes a felperes ezen magatartásával nem ért egyet, azt személye elleni támadásként értékeli és ezzel összefüggésben írta le a „Vagy akár csak az olyan mindannyiunk életét megkeserítő pszichopátákra, akik rendszeresen parkolnak rokkant helyen, vagy zavaros körülmények között jutnak köztévés szerződésekhez” mondatot. A „pszichopata” szó (melynek jelentése beteg lelkületű ember) használata nem vitásan meghökkentő, nyers, figyelemfelkeltő. A vitatott kifejezéssel az alperes a véleményét, értékítéletét fogalmazta meg a felperes vele szemben tanúsított magatartásával kapcsolatosan, ezért személyiségi jog megsértésének megállapítására az adott szóhasználat nem ad alapot. A felperesnek közszereplőként az átlagosnál fokozottabban kell tűrnie a személyét ért kritikákat, véleményeket, értékítéleteket. Ugyancsak nem találta a személyiségi jogsértés megállapítására alkalmasnak a felperes által sérelmezett azon alperesi megjegyzést sem, amely szerint a felperes zavaros körülmények között jutna köztévés szerződésekhez. A per során kiderült, hogy a felperesnek van a köztévével szerződése, a „zavaros körülmények” közlés mód pedig egyértelműen a véleménynyilvánítás körébe tartozik, amelyre a szólás- és véleménynyilvánítási szabadság lehetőséget biztosít. Kifejtette, hogy nem alapoz meg személyiségi jogsértést a felperes által sérelmezett ...-ai ... bejegyzés sem. Azt a tényt, hogy a felperes az utóbbi időben számos büntető- és polgári pert indított az alperessel szemben, az alperes értékelheti jogi terrorként és kifejezheti az erre vonatkozó véleményét. A „pszichopata” és „médiapszichopata” jelzők ebben a bejegyzésben is az alperes értékítéletét, a felperessel szembeni véleményét fogalmazták meg. Rámutatott arra, hogy a véleménynyilvánítás körében a közszereplőknek tágabb, szélesebb a tűrési kötelezettsége, a határt az emberi méltóság sérelme jelenti. A kifogásolt szövegrészek a felperes, mint közszereplő vonatkozásában azonban nem lépték át azt a határt, amely már a személyiségi jog megsértésének megállapítását indokolná. Utalt arra, hogy a felek megnyilvánulásai a társadalmi, szakmai vita jellegzetességeit is magukban hordozzák, ami szintén kizárja a jogsértés megállapításának a lehetőségét. A per előzménye, illetve maga a peres ügy is része annak a vitának, amelyet a médiában tevékenykedő két közszereplő - döntő részben a nyilvánosság előtt - folytat a felperes médiában kifejtett tevékenységét illetően. A felperes olyan ismert médiaszemélyiség, akinek társadalmi megítélése elsősorban a munkásságától, életvitelétől függ.

Az első fokon eljáró bíróság kifejtette továbbá azt, hogy fokozott védelmet élveznek az olyan értékítéletek, amelyek a közérdeklődésre számot tartó eseményekkel, személyekkel kapcsolatos véleményeket ütköztetnek, még akkor is, ha túlzóak, felfokozottak. A vélemény szempontjából nem lehet különbséget tenni az alapján, hogy az értékes, vagy értéktelen, helyes, vagy helytelen. A

bíróságnak nem dolga állást foglalni esztétikai kérdésekben, a bejegyzések tartalmából, stílusából az olvasók le tudják vonni a megfelelő következtetéseket. A peresített tartalom meghökkentő, nyers, figyelemfelkeltő, vitriolos stílusú, de nem lépte át azt a határt, amelyet a fokozott tűrési kötelezettséggel rendelkező felperesnek még el kell viselnie.

Mindennek megállapítása során az elsőfokú bíróság figyelembe vette a ... bejegyzések műfaji sajátosságait is, valamint azt, hogy az internetes bejegyzések fogalmazásmódjának általános stílusa lényegesen eltér a sajtóban szokásos szóhasználatától, a durvább kifejezések előfordulása az interneten gyakoribb.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. §-a szerint határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az első fokú ítélet megváltoztatását és a keresetének helyt adó döntés meghozatalát kérte.

Kifogásolta, hogy az első fokú ítélet figyelmen kívül hagyta az Alaptörvény és a Ptk. emberi méltóságra vonatkozó rendelkezéseit, mely szerint az emberi méltóság az élettel egyenértékűen oltalmazott, csorbíthatatlan alapjog, annak lényeges tartalmát a törvény nem korlátozhatja.

Megítélése szerint a kifogásolt szövegrészek nem tekinthetők véleménynyilvánításnak, azok egyértelműen tényállítások, mivel a pszichopata és a médiapszichopata kifejezések valóságtartalma igazolható.

Tévesnek tartotta azt a megállapítást, miszerint közszereplőként tágabb tűrési kötelezettsége, miután az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a közszereplők közül tágabb tűrési kötelezettsége csak a közügyekben fellépő, közhatalmat gyakorló személyeknek van. Így közszereplőként nincs tágabb tűrési kötelezettsége, mert nem közhatalmat gyakorló személy és nem közszereplő politikus.

A sérelmezett közlések öncélúan mocskolódó, a csorbíthatatlan emberi méltóságra nézve lealacsonyító kijelentések.

Kiemelte, hogy az első fokon eljáró bíróság tévesen értelmezte a bizonyíthatósági teszt intézményét, miután a pszichopata és a médiapszichopata közlés, valamint az, hogy a felperes zavaros körülmények között jut köztévés szerződésekhöz, egyértelműen igazolható vagy cáfolható tényállítás és nem véleménynyilvánítás.

Vitatta, hogy társadalmi, szakmai vitának minősülnének a sérelmezett bejegyzések.

Utalt arra is, hogy a műfaji jellegzetesség nem adhat felmentést a jogsértés megállapítása alól.

Hivatkozott továbbá arra is, hogy a véleménynyilvánítási szabadság gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felperes fellebbezését a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

A Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és a határozatának indokolásában foglaltakkal egyetértett.

A jogvitában alkalmazandó jogszabályhelyi rendelkezéseket az első fokon eljáró bíróság teljes körűen és részletesen ismertette, így azokra a Fővárosi Ítéletábrla csupán visszautal.

A másodfokú bíróság osztotta az első fokú bíróság azon álláspontját, miszerint a jogvitában két közszereplőnek a nyilvánosság előtt zajló vitája során tanúsított magatartásokat, közléseket kellett mérlegelni. Kétségtelen, hogy a felperes által is hivatkozott alkotmánybíróági határozatok a közszereplők fokozott tűrési kötelezettségét a közhatalommal bíró személyek körére szűkítik, a

Fővárosi Ítéltábla gyakorlata azonban következetes abban, hogy a közhatalom gyakorlásától függetlenül az személy, aki a nyilvánosság előtti szereplés igényével lép fel és ennek során tevékenységével, mondanivalójával jelentős hatást gyakorol a társadalomra, a közvélemény formálására, a tevékenységét érintő kritikát sokkal szélesebb körben kell hogy elviselje más személyekhez képest.

Helytállóan értékelte az első fokon eljáró bíróság a kereset tárgyává tett közléseket véleménynyilvánításként. Ennek vizsgálata során nem volt figyelmen kívül hagyható annak ténye, hogy a kifogásolt kijelentéseket az alperes a vele szemben tanúsított felperesi magatartás szubjektív értékeléseként fogalmazta meg, arra reagálva, hogy a felperes sorozatosan büntetőeljárásokat kezdeményezett és polgári pereket indított ellene. Nyilvánvalóan az alperest is megilleti az a jog, hogy a vele szemben tanúsított felperesi magatartást meglátása szerint minősítse. Ennek módja és stílusa értelemszerűen az alperes személyiségét jellemzi, a kifogásolt közlések azonban nem érik el azt a szintet, ami már a személyiségi jogsértés megállapítására alapot adhat.

A fentiek megítélése, mérlegelése során nem lehetett elvonatkoztatni a felek között kialakult személyes konfliktustól és az ennek eredményeként kezdeményezett bírósági eljárásoktól.

Az alperes részéről kifejtett véleménynyilvánítás, levont értékítélet pedig nem tartalmaz olyan sértő, lealázó kijelentéseket, ami indokoltá tenné a jogvédelmet. A „pszichopata”, „médiapszichopata” jelzők használata sem azok tartalma, sem megfogalmazásmódja miatt nem alkalmas a jogsértés megállapítására, hiszen azokat nem orvosi értelemben alkalmazta az alperes. A köznyelvben bevett szokás az „elmebeteg”, a „pszichopata” kifejezések hangoztatása annak minősítésére, amikor valaki nem azt csinálja, ami a másik félnek tetszik, vagy amit elvár. Az alperes bejegyzéseiből tehát nem az tűnik ki, hogy a felperes a megjelölt betegségeiben szenvedne, különösen vonatkozik ez a „médiapszichopata” kifejezésre, hisz ilyen diagnózis nincs. A „zavaros körülmények között” közlésmód ugyancsak egyértelmű véleménynyilvánításnak minősül és nem éri el azt a gyalázkodó szintet, ami már alkalmas lenne az emberi méltóság megsértésének megállapítására.

Okszerűnek találta a másodfokú bíróság azt az álláspontot is, miszerint nem a bíróság feladatát képezi az, hogy ilyen jellegű vitában állást foglaljon a felek egymással szemben tanúsított magatartását illetően.

A Fővárosi Ítéltábla mindezek alapján egyetértett azzal az állásponttal, mely szerint az alperes ... oldalán megfogalmazott kijelentések nem érték el azt a mértéket, ami már alapot adhat a személyiségi jog megsértésének megállapítására és az igényelt jogkövetkezmények alkalmazására, ezért az elsőfokú bíróság határozatát a Pp. 253. (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A perköltségviselés körében a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott. A felperes fellebbezése eredményre nem vezetett, így köteles viselni a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett, az Itv. 46.§ (1) bekezdése szerint számított összegű fellebbezési illetéket.

Az alperesnek a másodfokú eljárásban perköltsége nem merült fel.

Budapest, 2016. május 3.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Örkényi László s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő

Fővárosi Ítéltábla
2.Pf.21.169/2015/5.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Mester Csaba ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a személyesen eljár alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségi jogsértés miatt indult perében meghozta a következő

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla a 2016. május 3. napján meghozott 2.Pf.21.169/2015/4/II. szám alatti ítéletének a fellebbezési illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezését az alábbiak szerint javítja ki:

„Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 128.000 (Százhuszonnyolcezer) forint fellebbezési illetéket.”

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet ennél a bíróságnál kell 3 példányban benyújtani, a Kúriához címezve.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Ítéltábla a 2016. május 3. napján 2.Pf.21.169/2015/4/II. szám alatt meghozott ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Kötelezte a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 64.000 forint fellebbezési illetéket.

A másodfokú bíróság a határozatának írásba foglalása során észlelte, hogy a fellebbezési illeték megfizetésére vonatkozó döntése során számítási hibát vétett. A felperes az alperest 1.600.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni, így az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdése alapján számítandó illetékalap 1.600.000 forint volt, ekként a 46. § (1) bekezdése alapján meghatározott 8 %-os mértékű fellebbezési illeték összege helyesen 128.000 forint.

A Fővárosi Ítéltábla a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 224. § (1)-(2) bekezdése alapján, a számítási hiba következtében a határozat kijavítását hivatalból elrendelte.

A kijavítás tárgyában hozott határozat ellen fellebbezésnek a Pp. 224. § (4) bekezdése alapján van helye.

Budapest, 2016. május 19.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.

a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.

előadó bíró

. Örkényi László s.k.

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő